

Bilag II.

HANDELSMINISTERIET

Bemærkninger til bilag 10.

Til det til § 1, stk. 3, i avancestoploven anførte bemærkes, at administrationen af begrebet „overenskomstmæssig lønstigning“ ikke — efter det af monopoltilsynet oplyste — har givet anledning til vanskeligheder. Såfremt der som anført måtte råde en vis usikkerhed med hensyn til begrebets afgrænsning „inden for lavtlønsområdet“ (formentlig tænkes der her på minimallønsområdet) vil monopoltilsynet overveje at give nærmere vejledning herom.

Den i § 1, nyt stk. 4, ønskede tydeliggørelse af bestemmelsen hører efter min opfattelse ikke hjemme i lovtæksten, men måske i den vejledning til fortolkning af lovens bestemmelser, som monopoltilsynet agter at udsende.

Forslaget om, at datoen 1. november 1968 ændres til 18. november 1967, vil betyde, at adgangen for industri- og håndværksvirksomheder til at undlade prisnedsættelser i forbindelse med rationalisering vil kunne føre til prisforhøjelser, og jeg vil allerede af denne grund ikke kunne tiltræde forslaget.

Bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 2, udtaler efter min opfattelse tilstrækkeligt tydeligt, at monopoltilsynet kan dispensere også i andre tilfælde end de i bemærkningerne under eksemplerne a), b) og c) anførte. Således også i tilfælde hvor de pågældende virksomheder henhører under monopollovens § 24 samt i tilfælde, hvor en virksomhed har ringe indtjening på hjemmemarkedet, men overskud på sin eksport.

Det af Industrirådet ad eksempel b) anførte kan jeg tiltræde uden dog at kunne tage stilling til det konkret anførte eksempel vedrørende råtræ til fremstilling af møbelplader i forskellige kvaliteter.

Til det til eksempel c) anførte bemærkes, at såfremt en virksomhed har opnået dispensation til at anvende genanskaffelsesprisen ved sin prisberegning, må virksom-

heden følge dette princip, uanset hvordan genanskaffelsesprisen i den konkrete situation måtte forholde sig til kostprisen.

Til Industrirådets eksempel d) bemærkes, at det ikke vil være rigtigt at forlade lovens princip om, at beregningsgrundlaget er bruttoavancen pr. vareenhed. Generel dispensation til prisdifferentiering inden for et varesortiment, efter de muligheder, som konkurrencen giver, vil ikke kunne forenes med lovens princip. Monopoltilsynet vil derimod kunne give individuelle dispensationer i sådanne tilfælde, hvor dette kan godtgøres at være i overensstemmelse med virksomhedens hidtidige praksis.

Til Industrirådets eksempel e) bemærkes, at det efter min opfattelse ikke kan være rimeligt ved en generel dispensation at give virksomheder, der er underkastet monopollovens § 24, en gunstigere stilling i relation til avancestoploven end andre virksomheder. Monopoltilsynet vil derimod som tidligere nævnt kunne give individuelle dispensationer, hvor forholdene taler derfor.

Til det af Industrirådet anførte om nødvendigheden af en dispensation efter avancestoploven til at beregne samme procentvise forhøjelse af den vejledende pris, som finder sted i salgsprisen til forhandleren, bemærkes, at sådan dispensation er uforuden, da den af leverandøren fastsatte vejledende pris ikke er underkastet monopoltilsynets godkendelse, men kun skal anmeldes til tilsynet. Det tilføjes, at forhandlerne, også hvor der foreligger vejledende priser, er bundet af avancestoplovens bestemmelser.

Jeg kan tiltræde Industrirådets synspunkt på spørgsmålet om dispensation fra anmeldelsespligten for vejledende priser efter § 1, stk. 3, således at der vil være grundlag for at søge dispensation, når omsætningen gennem fremmede forhandlere har et i forhold til omsætningen gennem egne omsætningsled ringe omfang.